

DUMNEZEUL NESCHIMBĂTOR

Crede numai, crede numai,

Totul
este posibil, crede numai.

Haideți
să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Primul lucru pe care vrem să-l facem este să vorbim cu Cel pe care am venit să-L vedem, cu Domnul Isus. Haideți deci să ne rugăm.

Tatăl
nostru ceresc, este un mare privilegiu să fim în seara aceasta în această biserică mică, în serviciul Fiului Tău iubit, Domnul Isus, Salvatorul nostru. Îți mulțumim pentru harul pe care ni l-ai dat, pentru că Ți-a vărsat sângele care ne curăță pe noi, păcătoșii, prin marea Sa răscumpărare.

Te
rugăm pentru biserica Ta universală, de pretutindeni, pentru fiecare mădular și pentru fiecare păstor. În seara aceasta, Te rugăm în special pentru biserica aceasta și pentru păstorul ei, pentru turma micuță care se află în partea aceasta a orașului, ca mădular a trupului lui Hristos. Te rugăm să-i binecuvântezi, Doamne. Binecuvântează diaconii și pe cei din comitetul bisericii. Este un privilegiu atât de mare să fim în seara aceasta aici, ca să ne bucurăm în părtășie unii cu alții, Doamne, pe terenul acesta comun, prin Hristos.

Doamne,
Te rugăm să salvezi fiecare persoană de aici, care nu este încă salvată, să vindeci fiecare persoană care este bolnavă, și să-i umpli cu Duhul Sfânt pe cei ce flămânzesc și însetează după aceasta.

Fii
în seara aceasta în Cuvântul Tău, Doamne, și spală-ne cu apa

Cuvântului în timp ce așteptăm, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele Domnului Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Salutări

fratelui Cyril și turmei Domnului din partea aceasta a orașului. Sunt fericit pentru că sunt în seara aceasta aici și am parte de această părtășie cu voi, prieteni dragi. Văd că mulți stau în picioare și cred că nu vom sta prea mult aici, ci doar atât cât să aducem un mesaj scurt de la Domnul.

Noi

formăm cu toții o armată mare de soldați ai Domnului și mărșăluim spre biruința finală de la sfârșitul drumului. De aceea, creștinilor călători de aici, dorim ca pacea Domnului să fie peste voi toți.

Eu

cred că Dumnezeu va binecuvânta această biserică mică și o va face să crească, precum un mamut, o biserică mare cu mădularele umplute cu Duhul Sfânt și atât de credincioși Duhului, încât păcatul să nici nu poată intra pe ușă, ci să fie chemat imediat la răspundere de către Duhul Sfânt. Noi dorim să avem acest fel de biserică și ne luptăm s-o păstrăm așa, fiindcă cred că acest lucru este posibil.

Eu

cred că dacă ne-am încrede în Domnul, am asculta de Cuvântul Lui și L-am crede pe Isus cu toată inima noastră, am avea o biserică în care ar fi posibile toate aceste lucruri. Eu cred că fiecare predicator dorește să vină într-o biserică ce este atât de umplută cu prezența lui Dumnezeu și toată lumea este în așa armonie cu Duhul, încât nu ar mai fi nici un păcat și nici un mădular nu ar putea comite vreun păcat. De îndată ce ar intra în locul acela, ei ar ști că nu pot veni în acea biserică cu păcatul în viața lor. Duhul Sfânt i-ar chema imediat și ar spune: „Aceasta este!” Așa ar trebui să fim noi, prieteni, și așa ar trebui să fie biserica. Noi ne luptăm cu toții să avem acel lucru, nădăjduim și credem.

Am

venit în Phoenix ca să fiu cu oamenii de afaceri creștini în timpul Convenției. Ei și fratele Williams, au fost foarte amabili și mi-au dat ocazia să merg la diferite organizații, și așa mai departe. Toate aceste biserici mici din zonă și voi, fraților, ați fost atât de drăguți și m-ați lăsat să am părtășie cu voi. Sunt foarte bucuros pentru aceasta, fiindcă iubesc cu adevărat părtășia cu frații mei. Isus a spus: „*Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.*” (Ioan 13.35).

Noi

am avut trei nopți până acum, iar aseară am fost în biserica fratelui Outlaw, apoi sus în Tempe și am avut un timp minunat. În prima seară am fost undeva în vestul Phoenix-ului, iar pe la ora zece cred că am fost la fratele Fuller. Mâine seară cred că vom fi la Templul Credinței de pe strada indiană, școala indiană sau așa ceva. Sunt foarte încurcat. (Cineva spune: „Strada McDowell”). McDowell? Da, Cortul Credinței de pe strada McDowell. Pentru cei care sunteți la posturile de datorie, vom avea o adunare mâine dimineață și una mâine seară. Țineți minte aceasta.

Noi

suntem aici doar în vizită și nu vrem să mergeți de la o biserică la alta, pentru că ne vom întâlni din nou cândva săptămâna viitoare, și vom putea avea părtășie împreună. Locul vostru este la postul vostru de veghere de la biserica voastră și cred că fiecare creștin ar trebui să stea acolo în acest timp.

Astăzi

am vorbit cu fratele Sharitt, un frate scump, și el mi-a zis: „Frate Branham, te-am auzit spunând de multe ori că vei veni să locuiești aici, în vest.”

„Da,”

i-am răspuns eu. „Ultima legătură care mă mai ținea de sud,

mama mea, a plecat. Ea s-a dus acum câteva zile să locuiască cu Isus, iar mama soției mele este plecată și ea. Deci, este adevărat că noi căutăm un loc unde să locuim, dar dacă se întâmplă să ajungem undeva, în Tucson sau Phoenix, dacă Domnul ne îndrumă pe acest drum, nu voi deschide nici o biserică.” Nu, domnilor. Eu sunt misionar și îmi place să merg din biserică în biserică și să am părtășie cu toți frații.

Eu cred că voi aveți biserici frumoase aici și tot ce trebuie să facem este să le umplem. Aceasta este ceea ce dorim. Desigur. Noi trebuie să facem aceasta pentru că atunci când cineva deschide o biserică nouă, este forțat să facă una și alta, și n-ar trebui să se întâmple aceasta.

Aș vrea ca frații să știe că nu voi merge la altă biserică. Nu voi face aceasta, înțelegeți? Voi veni doar să am părtășie cu fiecare dintre voi și să avem un timp minunat în Domnul.

Să nu uităm de oamenii de afaceri ai Evangheliei depline. Bărbații aceștia vin din toate bisericile voastre și părtășia începe joia viitoare seara, nu-i așa, frate Williams? Întâlnirea va fi la Ramada, pe strada Van Buren. Acolo vor fi câțiva predicatori minunați, pe care doresc să-i ascult personal. De exemplu, fratele Velmer Gardener este un vorbitor minunat. Am auzit că mulți oameni de afaceri pe care nu i-am ascultat încă, sunt vorbitori minunați, și sunt încântat pentru că voi avea șansa să-i ascult. Abia aștept să vă întâlnesc pe toți acolo, iar dacă va fi cu voia Domnului, sâmbătă dimineața voi putea vorbi la micul dejun. Cred că voi vorbi din nou și duminica viitoare, la adunarea de după-amiaza, și sper să vă întâlnesc din nou pe toți acolo.

Voi încerca să nu vă țin prea mult pentru că în seara aceasta trebuie să plecați mai devreme. Astfel, ar trebui să terminăm pe la doisprezece sau unu, ca să puteți ajunge dimineață la școală

duminicală.

Acum

vom citi câteva cuvinte din Cuvânt. Cu ani în urmă, când am venit pentru prima dată printre pentecostali, aparțineam încă de biserica baptistă și credeam că sunt un predicator adevărat. Știți voi, obișnuiam să țin Biblia sub braț... Într-o zi am mers printre pentecostali și l-am ascultat pe predicatorul Daugherty. El predica până când nu mai avea suflare; se îndoia de genunchi ca să capete suflare, apoi continua să predice. Îl puteai auzi de la o depărtare de două blocuri. Vedeți?

În

vremea aceea, eu era foarte atent la ceea ce spuneam; o luam cu încetinitorul. Eu sunt din Sud, așa că mă pornesc greu și sunt întotdeauna întârziat. Dar dacă aveți puțină răbdare cu mine, mă voi grăbi cât pot de repede. Eu am credința că Dumnezeu ne va da ceva în jurul Cuvântului Său care ne va ajuta să fim mai aproape de El.

Aș

vrea să citesc din **Maleahi**

3.6,

prima parte:

„Căci

***Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb.*”**

Dacă

este voia Domnului, aș vrea să vorbesc despre un subiect pe care

l-am intitulat: „**Dumnezeul**

***neschimbător lucrează într-un mod neașteptat.*”**

Noi

trăim într-un timp în care totul se schimbă. Tot ce puteți vedea

cu ochii voștri și ce vine din pământ și este materie, se află

într-o continuă transformare.

Eu

am venit pentru prima dată în Phoenix în urmă cu treizeci și cinci de ani, într-o zi de septembrie, și am trăit în deșert, în regiunea Henshaw. Când m-am dus acum acolo, nu am mai văzut casa. Pe locul acela, acum este o benzinărie și de jur împrejur s-a ridicat un oraș. Chiar și drumul de la Henshaw la Buckeye Road s-a schimbat. Nici nu l-ai mai găsi dacă ai întreba în stânga și-n dreapta. Aceasta s-a întâmplat timp de treizeci și cinci de ani. Totul este atât de diferit.

Îmi

amintesc când mergeam în regiunea Salt River Valley cu prietenul meu. Eram călare pe cai și alergam după niște măgari sălbatici. Acum, în regiunea aceea este un parc, fiindcă Phoenix a crescut de la un munte la altul. Regiunea este plină acum și s-au făcut multe schimbări, așa că nici nu-ți mai dai seama unde te afli. Când am fost aici, populația orașului era de treizeci și cinci sau patruzeci de mii de oameni, iar acum este de o jumătate de milion. Regiunea s-a schimbat așa cum s-au schimbat și vremurile. Phoenix-ul se schimbă, la fel ca și alte locuri.

Am

observat că nu se mai pot găsi nici drumurile pe care obișnuiam să vin atunci. Acum au alte drumuri, iar dacă încerci să vii pe drumurile de atunci, te poți rătăci și să ajungi în deșert. Drumurile s-au schimbat, orașul s-a schimbat și politica s-a schimbat. Toate se schimbă în mod constant, an după an. Politica se schimbă și națiunile se schimbă. Națiunile se schimbă an după an. Ei și-au schimbat atitudinea și programul.

Am

observat că peisajul s-a schimbat din cauză că au tăiat pădurile și au schimbat munții. Când mergi de-a lungul coastei, în Florida, vezi numai apă și nimic altceva, iar dacă revii după o vreme, vei vedea că au făcut o insulă cu multe clădiri pe ea. Ei fac insule artificiale. Astfel, pun o pompă în ocean și pompează apa, șpreiază insula cu ea, o nivelează cu buldozere și alte lucruri, apoi construiesc un oraș cu case.

Ei

au nivelat munții de aici în așa fel încât nici măcar un iepure nu mai poate umbla pe acolo, apoi au construit case care valorează sute de mii de dolari.

Peisajele

se schimbă și la fel oamenii. Oamenii de astăzi nu mai sunt la fel de prietenoși ca odinioară. Nu știu dacă voi ați observat aceasta, dar noi am observat-o în partea de sud și de est. Oamenii se schimbă an după an. Ei au devenit prea repeziți, sunt grăbiți să facă una sau alta, gonesc pe drum cu nouăzeci de mile pe oră (144 Km/oră), bară la bară, apoi se opresc la vreo cârciumă din colțul străzii să bea timp de două ore înainte de a merge acasă. Este o schimbare. Toți sunt grăbiți, dar unde se duc?

Dacă

observați, majoritatea femeilor de astăzi au mașini de spălat, mașini de călcat, mașini de spălat vase și așa mai departe, dar cu toate acestea au mai puțin timp pentru rugăciune decât înainte. Vedeți voi, Susan Wesley avea șaptesprezece copii. Ea trebuia să scoată apă de la fântână ca să spele cu mâna, și totuși găsea două sau trei ore pe zi să se roage cu copiii ei, cei șaptesprezece micuți. De acolo au venit John și Charles Wesley.

Aceasta

este problema și cauza pentru care ne lasă școlile de izbeliște și nu mai sunt predicatori interesați. Noi avem nevoie de mai mulți părinți care să se roage ca să ni se umple școlile de tineri cu inima fierbinte și plină de zel pentru Evanghelie.

Am

putea merge chiar mai departe și să aducem oameni la biserică. Dar biserica se schimbă. Astfel, sunt mai interesați de numărul oamenilor decât să-i ducem la mântuire. Se pare că toată lumea vrea să aibă cel mai mare număr de membri sau cea mai mare clădire, în loc să se gândească la bietele suflete pierdute. Acesta este un lucru rău și din păcate prea mulți dintre noi îl fac.

Când

am fost în Louisville, Kentucky, m-am dus să-l ascult pe marele evanghelist Billy Graham. Am fost invitat de doctorul Mordecai Hamm, un prieten apropiat. Billy a fost salvat în timpul predicii lui. Eu am fost invitat să merg la un mic dejun cu ei. În cuvântarea pe care a ținut-o, domnul Graham a spus: „Eu merg într-un oraș și stau acolo șase săptămâni și în jur de douăzeci de mii de oameni se mărturisesc, îmi dau bilețele și așa mai departe, apoi plec și-i las în seama păstorilor. Dar peste un an când mă întorc, din cei douăzeci de mii de convertiți pe care i-am avut, nu mai pot găsi nici măcar douăzeci. Ce se întâmplă?”

Eu

voi spune altceva, dar nu ca să fiu diferit de acest mare evanghelist, domnul Graham. Cu siguranță că nu. El a arătat cu degetul în felul acesta și a întrebat: „Ce se întâmplă? Sunt prea mulți predicatori leneși care stau cu picioarele pe masă ziua și noaptea și nu iau acele bilețele ca să se intereseze de oameni. Când Pavel mergea într-un oraș, el avea un singur convertit, iar când revenea peste un an, găsea încă treizeci sau patruzeci de convertiți. El avea stră-stră-strănepoți de la el. Vedeți? Dar eu am douăzeci de mii, iar când revin nu mai găsesc nici măcar douăzeci.”

Ei

bine, poate pentru că sunt penticostal am vrut să spun ceva și abia m-am abținut să tac, dar mă gândeam: „Ce predicator leneș și-a pus picioarele pe masă când l-a salvat Pavel pe omul acela?” Vedeți? Acel convertit a fost ancorat destul de adânc în Dumnezeu încât a putut să se țină. Dacă un om se ancorează cu adevărat în Dumnezeu, atunci Dumnezeu intră în inima lui și vor ieși scânteii din toate părțile. Aceasta pentru că el este ancorat adânc în Dumnezeu și toată viața lui este înrădăcinată și ancorată în Hristos. Vedeți? Astfel, știm că nu este vorba numai de predicatori leneși, ci totul se datorează faptului că acel convertit nu merge atât de adânc încât să piardă legătura cu lumea și lucrurile ei. Dacă ajunge destul de aproape de Dumnezeu,

el nu mai dă înapoi.

Noi

vedem că bisericile și oamenii se schimbă; drumurile se schimbă, peisajele se schimbă, politica se schimbă, dar este Ceva care nu se schimbă, iar Acela este Dumnezeu. El rămâne Același: „*Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb.*” Nu contează cât de mult durează, Dumnezeu nu Se schimbă deloc. El nu poate să Se schimbe. Și motivul pentru care nu Se poate schimba este pentru că Dumnezeu este infinit, iar ceva ce este infinit, nu se poate schimba.

Haideți

să cercetăm puțin lucrul acesta, înainte de a ne apropia de Scriptură. Infinitul este fără sfârșit, nu are nici început, nici sfârșit. El este Atotputernic, Omniprezent, Omnipotent, Atotștiutor, așa că știe toate lucrurile, toate locurile, toate timpurile. El este Atotputernic, este Dumnezeu și nu Se poate schimba.

Eu

pot să iau o decizie și să spun că va fi în felul acesta, însă eu sunt mărginit și va trebui să o schimb pentru că lucrurile se întâmplă în așa fel încât ar trebui să spun: „Ei bine, am greșit...” Dar Dumnezeu nu poate face aceasta pentru că hotărârea luată de El este pentru totdeauna, nu o poate schimba.

Astfel,

dacă Dumnezeu a avut o anumită atitudine față de un păcătos care dorește să se pocăiască (Adam și Eva), și a făcut o cale pentru pocăință, când vine următorul păcătos trebuie să facă același lucru, pentru că altfel a procedat greșit cu primul. Dacă un om a fost bolnav, iar Dumnezeu l-a vindecat, când va veni un alt om bolnav la Dumnezeu, El va trebui să-l vindece în condițiile în care l-a vindecat pe primul. Ce loc minunat de odihnă pentru sufletul aflat în căutarea unui refugiu!

„La

Început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu...” Noi ne întrebăm cum am ajuns aici. Vedeți voi, lumea a fost creată prin Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, în Evrei 11 ni se spune că lumea a fost făcută din lucruri care nu se văd. Vedeți voi, Dumnezeu a vorbit Cuvântul și lucrurile au venit la existență pentru că El era Dumnezeu. El a spus numai: „Să fie...” și așa a fost. Astfel, „*la început a fost Cuvântul,*” și Cuvântul vorbit a fost un Cuvânt creator, pentru că nici un Cuvânt vorbit de El nu poate să greșească. „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” Acesta a fost Hristos, iar acum Cuvântul lui Dumnezeu scris în Biblie este Cuvântul Lui pentru noi. Fiecare promisiune a Lui are în spatele ei aceeași putere de creație ca și Cuvântul pe care Dumnezeu L-a rostit la început, cu condiția să credem că este Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta depinde însă de locul unde cade Sămânța. Dacă ea cade într-un pământ bun, într-un pământ care poate aduna umezeală și substanțe nutritive în jurul promisiunii lui Dumnezeu, El va împlini fiecare făgăduință pe care a făcut-o în Biblie.

Atitudinea

corectă față de orice promisiune divină a lui Dumnezeu, va face ca aceasta să se împlinească. Tu trebuie doar să-ți îndrepti privirea către ea și să te îngrijești de Cuvânt. Dumnezeuul infinit a vorbit și acesta este Cuvântul Său.

Isus

a spus: „*Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.*” O, cum ar trebui să ne sprijinim pe această promisiune divină a Fiului lui Dumnezeu care spune că atât cerurile cât și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui nu va trece. Aici se găsește un loc de liniște pentru suflet.

Isus

a spus în Cuvântul Său: „*Adevărat, adevărat vă spun, că orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” (Ioan 16.23). Uneori, Dumnezeu împlinește ceva ce am cerut într-un mod neașteptat și într-un loc sau într-un timp neprevăzut. Dacă Îl credeți, El va răspunde în felul Lui. Vedeți? Voi trebuie să credeți, să acceptați și apoi să nu dați înapoi. Stați pe poziție! Țineți de promisiune și spuneți: „Aceasta este. Dumnezeu a spus așa și așa și aceasta îmi ajunge. Dacă El a spus aceasta, totul este încheiat.” Nu contează cât durează. Poate nu a existat nici o moleculă când El a spus: „Să fie...” dar El este veșnic, iar după o vreme au început să apară molecule și atomi, pentru că El a spus că se va întâmpla în felul acesta.

Aici

este o promisiune la care ne putem gândi. Dacă El este Cel care a spus acest lucru și a împlinit fiecare Cuvânt, tot El va avea o Biserică ce va apărea înaintea Lui fără pată sau zbârcitură. Frate și soră, se cuvine să fim siguri că suntem în ordine cu Dumnezeu, pentru că va fi o Biserică, iar noi vrem să facem parte din ea.

Nu

contează ce este aici pe pământ, noi căutăm un oraș al cărui Ziditor este Dumnezeu, și nu ne putem permite să pierdem acest lucru. Să nu uiți aceasta, orice ai face! Nu contează ce face vecinul tău, colegul tău de școală, soțul sau soția ta. Între tine și Dumnezeu este o relație personală. Tu trebuie doar să cauți acea salvare, acea mântuire. Poate că tatăl tău a fost un om mare, iar mama ta a fost o femeie importantă, dar cu tine cum este? Este vorba de tine, trebuie să ai propria ta experiență cu El. În ordine.

Când

Isus a spus: „...*orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da,*” aceasta a fost o declarație directă. El a spus: „Voi face aceasta...”

Însă acest lucru vine cu condiția: „Dacă crezi când ceri.”

În Marcu 11.22, Isus a spus: „Dacă

va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.” Vedeți?

Desigur,

tu nu poți merge acolo și să spui: „Munte, vino înapoi!” ci trebuie să ai o cauză și un motiv pentru care ceri aceasta.

Înțelegeți? Mai întâi trebuie să vezi dacă este voia lui

Dumnezeu, dacă motivul sau cauza ta este după voia lui Dumnezeu, apoi vorbește și stai neclintit, căci El va veni. Dar mai întâi trebuie să ai condițiile potrivite.

Tu

trebuie să îți minte că uneori când Dumnezeu răspunde, se întâmplă într-un fel neașteptat. Haideți să privim unul sau două exemple înainte de a merge mai departe. Să ne gândim mai întâi la Moise. El a fost un bărbat deosebit și ne-a dat câteva din cărțile Vechiului Testament, prin puterea lui Dumnezeu. De multe ori scepticii au spus: „Moise a scris aceasta, dar de unde știm că este adevărat?”

Ei

bine, tu poți merge înapoi să dovedești că este adevărat. Dacă Domnul a spus aceasta, eu cred că Cel care poate spune ce a fost, ce este și ce se va întâmpla în viitor, și dovedește că este adevărat, a spus și a făcut și atunci ce este adevărat. Vedeți? Este la fel ca atunci când Duhul Sfânt merge înapoi în viețile voastre și vă spune ce s-a întâmplat, iar voi știți dacă este adevărat sau nu. Dacă știți că ceea ce vă spune este adevărat, puteți să credeți că se va întâmpla și ce a spus mai departe. Înțelegeți?

Noi

suntem martori pentru Evrei 11 și pentru alte locuri din Biblie, că eroii credinței sunt cei care au stat pe promisiunea lui Dumnezeu. Tu să stai liniștit în ciuda a tot ceea ce au alții de spus,

fiindcă Dumnezeu va împlini acel lucru la timpul lui.

Moise

s-a născut în Egipt. Părinții lui nu s-au temut de porunca lui Faraon, iar mama lui a fost o femeie foarte înțeleaptă și o învățătoare bună. Ea i-a spus toate acele lucruri: „Moise, tu ești fiul meu. Tu ai fost născut cu un scop, iar Dumnezeu te va folosi într-o zi ca să eliberezi Israelul.”

După

moartea mamei sale, Moise urma să devină un mare conducător sau viitorul moștenitor al tronului lui Faraon, dar într-o bună zi, el a simțit ceva pentru frații lui. Chiar dacă simțim ceva, trebuie să ne purtăm și să acționăm în voia lui Dumnezeu ca să aducem la îndeplinire așa cum trebuie acel lucru. Desigur.

Eu

cred că Dumnezeu are milă de cei flămânzi și în suferință. Noi avem tot felul de organizații și alte lucruri ca să-i hrănim pe cei flămânzi, ceea ce este minunat, dar lucrul adevărat este Evanghelia. Acesta este lucrul real: Evanghelia.

Deși

a fost un bărbat înțelept și un bun conducător militar, Moise a greșit în lucrurile personale. S-ar putea ca în seara aceasta să fim ascultați de oameni care cred că au o chemare în viața lor, dar nu au urmat încă acea chemare. Tu te vei simți mizerabil cât timp vei trăi, până îți vei împlini menirea.

Fără

îndoială că în seara aceasta sunt oameni care se află de ani de zile în căutarea Duhului Sfânt. Tu zici: „Nu știu, poate ar fi trebuit să-L primesc.” Tu nu vei fi mulțumit până când nu-L vei primi, pentru că ai fost făcut pentru aceasta, și trebuie să faci din acest lucru prioritatea vieții tale. Nu contează dacă nu mai poți mânca, bea sau dormi vreodată, sau orice altceva ai face. Tu trebuie să faci acel lucru. Așa este. Aceasta trebuie să fie pe primul plan. Să stai tare pe promisiunea lui Dumnezeu. El ți-a

promis acel lucru, așa că tu să stai pe el, iar Dumnezeu îl va aduce la împlinire. El ar putea să facă aceasta într-un timp neașteptat. Poate spui: „Frate Branham, astăzi am lucrat mai mult și sunt puțin obosit. Nu m-am simțit bine de trei sau patru zile.” Poate că atunci este timpul potrivit, nu ai de unde să știi. Tu nu poți ști când se va întâmpla.

De câte ori aș putea să vă povestesc ore în șir experiențele pe care le-am avut în pădure când Îl căutam pe Domnul. Crengile mă zgâriau, păsările mă enervau, iar țânțarii mă înțepau, dar Dumnezeu Se pregătea să facă chiar atunci ceva. Vedeți? Dumnezeu preia controlul atunci când pare neprevăzut.

Priviți-l pe Moise, acest mare păstor al oilor, care avea deja optzeci de ani. El avea patruzeci de ani când a luat poziție pentru Dumnezeu, apoi a stat încă patruzeci de ani în pustie și era deja un bărbat bătrân care mâna turma de oi prin pustie. Poate avea mustața albă și părul lung și alb. El se afla acolo, la poalele muntelui Horeb și nu într-o biserică. Dar Dumnezeu nu a venit niciodată jos printr-o predică, ci printr-un rug în flăcări, într-un timp neașteptat, într-un loc neașteptat și într-un fel neașteptat. Moise a crezut că-L va întâlni pe Dumnezeu atunci când avea în mână sabia sau bățul cu care l-a omorât pe egiptean, dar n-a fost așa.

Dumnezeu nu l-a întâlnit nici în biserică, ci la poalele aceluși munte. El nu l-a întâlnit în imnuri, ci într-un rug în flăcări. El nu l-a întâlnit când era tânăr, ci când era un om bătrân. Dumnezeu l-a chemat când era trecut de optzeci de ani. Gândiți-vă la aceasta. Uneori, noi ne gândim că dacă suntem de patruzeci sau patruzeci și cinci de ani... Tu nu ești niciodată prea bătrân, fiindcă ai un suflet care trebuie să trăiască pentru totdeauna.

Țineți

minte că întotdeauna se întâmplă în felul acesta: Dumnezeul

neschimbător intervine într-un timp, loc și fel neașteptat.

Haideți

să-l privim acum pe Iacov. El era un fugar și a fost prins între două focuri. El se întorcea acasă, iar Laban, socrul lui, venea după el pentru că soția lui îi furase niște lucruri. Apoi a aflat că și Esau, fratele lui pe care îl înșelase, îi venea în întâmpinare. Acesta era un timp neașteptat pentru o vizită din partea lui Dumnezeu. Laban venea din partea aceasta, iar Esau venea din partea cealaltă.

Dar

Iacov a trecut pârâul și s-a apucat de treabă. Poate că a apucat pentru prima dată în viața lui ceva ce era real. El a fost în stare să stea pe poziție până când a venit binecuvântarea.

Aceasta

ar trebui să fie o lecție mare pentru noi toți. Când dai peste ceva real, ține-te de lucrul acela. Nu îl scăpa din mână! Nu contează de câte ori trece soarele sau orice altceva se va întâmpla, de câte ori vin durerile foamei, tu ține-te de El până când ești binecuvântat și ai promisiunea. Stai pe poziție!

El

și-a pus soția și pe toți ceilalți la o parte, separându-se de ei și a stat pe poziție pentru că a fost prins între două focuri. Dar Dumnezeu l-a întâlnit într-un mod neașteptat și într-un loc neprevăzut. Acolo l-a întâlnit Dumnezeu.

Profetul

Isaia, un tânăr care se odihnea pe brațul bunului său rege, era un om bun și toate îi mergeau bine. Dar într-o zi, împăratul a murit, iar profetul Isaia s-a dus în casa lui Dumnezeu. În timp ce se ruga acolo, el a fost prins între propriile lui păcate și vedenie, așa că a strigat: „Vai de mine!” pentru că i-a văzut pe acei îngeri care-și acopereau fața cu două aripi, picioarele cu două aripi și cu alte două aripi zburau în timp ce ziceau:
„Sfânt,

sfânt, sfânt este Domnul.” Atunci

Isaia a strigat: „*Vai*

de mine! Sunt un om cu buze necurate.” El

a fost prins într-un timp neașteptat și într-un loc neașteptat.

Isaia

s-a gândit: „Voi merge acolo, îmi voi spune rugăciunile, apoi mă voi ridica și voi pleca pentru că sunt un predicator bun, un păstor sau ceva de felul acesta.” Dar a fost prins acolo. Și nu numai că a fost prins în această condiție cu vedenia, dar a fost prins și cu buze necurate în casa Dumnezeului celui viu.

Oh,

frate, dacă în seara aceasta și mâine dimineață s-ar întâmpla acest lucru și în orașul acesta, predicatorii care stau acolo și spun că nu există vindecare divină și nici botez cu Duhul Sfânt, vor striga la fel ca Isaia: „*Vai de mine! Sunt un om cu buze necurate.”* Acesta este adevărul. Da, sigur că da.

Copiii

evrei au fost prinși și ei la colț. Ei au fost prinși într-un loc neașteptat și acolo L-au întâlnit pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu a venit la ei într-un Stâlp de Foc. El a venit într-un timp neașteptat și într-un loc neașteptat. Dumnezeu este un Dumnezeu neschimbător, așa că face lucrurile în felul acesta; El lucrează într-un fel neașteptat, într-un timp neprevăzut și așa mai departe.

Israel

a cerut să aibă un împărat măreț. Ei au vrut un împărat care să-i elibereze. Aceasta au așteptat: ca Dumnezeu să le trimită un împărat care să-i elibereze, un împărat măreț care să mărșăluiască la fel ca David.

Fiul

lui David urma să se ridice, să vină de pe coridoarele cerurilor și să coboare pe pământ sub salutul îngerilor, în timp ce Tatăl

ar fi privit din ceruri și ar fi spus: „Vi-l trimit jos pe Mesia.” Ei aveau deja o idee fixă cu privire la felul cum urma să se întâmple.

Ce au primit ei în schimb? Ei au primit un Copil în locul unui împărat măreț, un Copil născut într-un grajd micuț de la marginea unui deal, într-un staul cu paie, într-o peșteră plină cu balebă de animal. Acesta era însă răspunsul la rugăciunea lor. El era exact ceea ce le trebuia lor, dar ei au dorit să-L primească după gândurile lor. Ei L-au vrut așa cum s-au gândit ei că era bine, dar Dumnezeu știe cum este cel mai bine, pentru că El este un Dumnezeu infinit și știe cum să trimită acel lucru.

El îți cunoaște nevoile și știe cum să ți le împlinească. Problema este că voi vă descurajați dacă nu vine în felul în care credeți că ar trebui să vină. Haideți să-L întrebăm pe El și să credem că El va împlini în felul în care vrea El să-l împlinească și să acceptați aceasta pe baza promisiunii Lui. Așa este. Vedeți?

Să nu Îl faceți mincinos, pentru că El nu poate minți. El a spus: „...*orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” Dumnezeu nu poate minți. Cereți-i și se va împlini. „*Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.*” Noi credem aceasta. Cu siguranță.

Ei aveau un grajd, așa că ce au făcut? L-au respins. Copilul acela mic din grajd era Împăratul înfricoșător? Da, domnilor. Și atunci de ce L-au respins? Pentru că El nu a venit în felul în care se așteptau că va veni. Prieteni, poate credeți că ceea ce au făcut ei a fost un lucru oribil. A fost, dar să știți că și noi suntem vinovați de același lucru. Da, noi suntem vinovați de

același lucru. Noi Îi cerem tot felul de lucruri lui Dumnezeu, iar dacă El nu toarnă peste noi ceva după felul cum ne-am închipuit, îl refuzăm. Vedeți? Nu faceți aceasta, ci stați pe poziție! Da, domnilor. Dacă știi că este adevărat, stai pe poziție.

Ce

este mai real, mai adevărat decât Cuvântul lui Dumnezeu? Cuvântul lui Dumnezeu S-a făcut trup și a locuit printre noi: Hristos. Acum Hristos a trimis Duhul Sfânt, El fiind Dumnezeu în Duh. Să țineți de aceasta. Dacă Duhul Sfânt este aici și ne face o promisiune, să stați pe ea. Ce se întâmplă cu voi, pentecostalilor, care susțineți că aveți Duhul Sfânt, dar vă temeți să aveți încredere în Dumnezeu? Ce se întâmplă? Noi Îl așteptăm să vină într-un alt fel.

Eu

cred că ceea ce așteptăm noi este ca Dumnezeu să vină și să ne adune într-o organizație mare de felul acesta sau acela. Dar când se întâmplă aceasta, voi construiți de fapt un zid împotriva fratelui vostru. Frate, ceea ce trebuie să facem noi este să uităm de acest lucru. Organizațiile voastre sunt în ordine, dar noi vrem să avem creștini născuți din nou cu mântuirea și puterea Duhului Sfânt în inimile lor, care să le dea putere să iubească și să le pese la unul de altul, să fie uniți de o afecțiune frățească. Aceasta vrea Dumnezeu să avem. El este Dumnezeul cel nemărginit și nu Se poate schimba. El nu Își poate schimba Cuvântul.

Priviți!

Ei L-au respins pentru că El nu a venit în felul în care se așteptau. Dar noi vedem că El a venit într-un mod biblic. El a venit în acord cu Cuvântul Scripturii, și nu doar El, ci toți au venit în mod biblic și corect, pentru că Dumnezeu face întotdeauna lucrurile în felul Lui, adică în mod corect.

Atunci

de ce s-a îndoit Moise? El a fost chemat de la naștere. Era doar un copil când a fost chemat de Dumnezeu. El s-a născut în lumea

aceasta pentru un scop; a fost născut ca profet, de aceea pentru el nu trebuia să fie un lucru neașteptat când a fost chemat de Dumnezeu.

Dumnezeu

i-a vorbit lui Iacov și i-a zis: „Iacove, întoarce-te acasă! Eu voi fi cu tine și te vei înmulți, căci îți voi înmulți sămânța ca nisipul mării.” Oare a fost surprins Dumnezeu atunci când el s-a întors și a fost prins între Laban și Esau? Deși Esau venea dintr-o parte și Laban din cealaltă, Dumnezeu îi promisese acel lucru. Amin. Aici este problema, prieteni.

Când

Dumnezeu face o promisiune, iar partea opusă se ridică împotriva ta, acesta este numai un test care să dovedească dacă ai sau nu Cuvântul lui Dumnezeu. Omul care are aur adevărat nu se teme să meargă la Stânca de testare. Vedeți? Este adevărat. Cred că Petru a spus că aceste încercări vin numai ca să ne testeze să vedem ce vom face cu ele. Așa este. Când ai Duhul Sfânt, iar soțul sau mama ta te scoate afară din casă, să nu te descurajezi, să nu mergi înapoi în lume, fiindcă este numai un test.

Iacov

ar fi trebuit să știe aceasta, dar el își pierduse mult timp din viață alergând de colo-colo. Mie îmi plac cuvintele lui: „Am trecut această vale numai cu slujitorii mei, iar acum am venit înapoi cu două armate, cu mult mai mulți oameni. Esau, fratele meu, vine după mine din partea aceasta, iar socrul meu vine din partea cealaltă.”

El

s-a dus însă în locul potrivit și a primit răspunsul. Dumnezeu a venit jos la el, iar Iacov a avut o luptă corp la corp cu El, și s-a ținut de El până când a primit binecuvântarea.

Mie

îmi place de Iacov pentru că atunci când a văzut ceva real, a ținut de acel lucru până a primit ce a dorit.

O,
dacă am face și noi ca el! Dacă biserica ar face lucrul acesta,
adică, dacă este convinsă că un lucru este adevărat și că este
promisiunea lui Dumnezeu, ar ști că această promisiune nu poate
cădea. Pur și simplu nu poate cădea.

Poate

cineva spune: „Este pentru o altă generație, nu pentru noi.”
Scriptura nu spune așa ceva. Dimpotrivă, Isus a spus în Marcu 16:
*„Duceți-vă
în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.
Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred...”* (Marcu
16.15,17). Unde? Cât de departe? În toată lumea, la orice făptură.
Aceste semne îi vor urma în toată lumea pe cei ce cred. La rândul
lui, Petru a spus în ziua de Rusalii: *„Căci
făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și
pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va
chema Domnul Dumnezeuul nostru.”*

Cum

veți face acest lucru? Evanghelia trebuie predicată în toată
lumea, începând din Ierusalim. Luca 24.49 spune: *„...rămâneți
în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” „...voi
veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi,
și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria
și până la marginile pământului.”* (Fapte
1.8). Oriunde, Duhul Sfânt este urmat de semne și minuni.

Cum

putem să ne îndepărtăm de acest lucru? Este promisiunea lui
Dumnezeu, așa că nu-l lăsați pe diavolul să vă înșele cu
limba lui alunecoasă! El cunoaște Scriptura foarte bine, dar o
răsuțește în așa fel încât o face să spună ceva ce nu vrea să
spună. Adevărul este că Biblia vorbește atât de simplu încât
nici chiar cel fără minte nu se poate rătăci. Ia numai
făgăduința lui Dumnezeu și ține-te de ea! Ține-te de ea până
când dai de o altă promisiune. Când vezi că se împlinește o
promisiune, agață-te de alta și continuă să mergi mai departe.

Cum

a cântat corul aseară, în adunarea fratelui Outlaw? Primul pas a fost nașterea din nou, apoi mergi mai departe, treci de Marte, de Jupiter și de Calea Lactee, apoi continui să mergi înainte.

Vedeți? Tu continui să urci mai departe. Ține-te de promisiunea lui Dumnezeu! Spune: „Dumnezeule, Tu ai promis că mă vei salva!” apoi ține-te de această promisiune. Stai acolo până când ești salvat. „Dumnezeule, ai promis că voi fi umplut cu Duhul Sfânt.” Stai acolo până când vei fi umplut cu Duhul Sfânt. Dacă ești bolnav, spune: „Ai promis că mă vei vindeca, așa că stau aici până când voi primi vindecarea.” Așa este. Acesta este felul în care trebuie să procedezi: să stai pe poziție.

Dumnezeu

este infinit și neschimbător. El face lucrurile în diferite moduri, dar nu Se schimbă. De aceea, ține-te de acea promisiune până când se împlinește. Nu-i spune lui Dumnezeu cum trebuie să facă acel lucru, fiindcă El îl face așa cum vrea. Vedeți? Nu-l spuneți cum să-l împlinească.

Fiți

atenți! Noi am văzut că Isaia a fost născut profet. Când a mers la altar el era la datorie. Pentru un profet nu era un lucru neobișnuit să aibă o vedenie, așa că el trebuia să-și amintească de acel lucru. El era chiar acolo, în linia de datorie, așa că nu era în afara Scripturii, ci era chiar și Scriptură.

Dumnezeu

a spus: „Când va fi printre voi un văzător sau un proroc, Eu Domnul Dumnezeu Mă voi face cunoscut lui. Dacă ce spune acest proroc se împlinește, să îl ascultați, dar dacă nu se împlinește, să nu vă temeți de el.” Vedeți? Iacov a fost în linie cu Scriptura; Moise a fost în linie cu Scriptura, și la fel a fost Ilie.

Haideți

să-l luăm acum pe Ilie. El s-a dus în pustie și a devenit cam morocănos. Dumnezeu l-a trimis acolo, l-a hrănit printr-un înger

și l-a dus în pustie, unde a stat timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Ce s-a întâmplat apoi? A stat într-o peșteră și de acolo a auzit un vâjâit de vânt ce sufla tare. A auzit cum pietrele de rostogoleau din cauza vântului și s-a gândit: „Este în ordine. Am fost pe muntele Carmel și știu că El vorbește din tunet, fulgere și ploaie. Știu aceasta.” Ce l-a atras însă pe profet, a fost acel susur blând și liniștit.

Aceasta

ne face pe mulți dintre noi, oamenii pentecostali, să sărim. Vedeți? Noi așteptăm să se întâmple ceva după cum gândim noi, dar Dumnezeu face lucrurile în felul Lui. Vedeți? Noi credem că ar trebui să vină în felul cum ne gândim noi, dar Dumnezeu face lucrurile în felul Lui, așa cum vrea El să le facă.

Ei

au cerut un împărat, dar Isaia a spus: *„Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui...”* *„Fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu, și-l vor pune numele Emanuel.”* (Isaia 9.6;7.14). El a venit exact în linie cu Scriptura, nu-i așa? Exact cum a spus Scriptura. Moise avea totul aliniat, dar promisiunea nu s-a împlinit așa cum a crezut el. El s-a gândit: „Voi merge acolo, îi voi omorî pe egiptenii aceea și cu gata. Apoi, copiii lui Israel vor spune: „Vedeți, el este eliberatorul nostru!” Dar El nu a venit în felul acela, deși Moise era în linie cu Scriptura. Și Iacov a fost în linie cu Scriptura, ca toți ceilalți, atunci când Dumnezeu a lucrat prin el.

O,

dacă ne-am putea alinia cu Cuvântul lui Dumnezeu și să ne ținem de El! Voi ziceți: „Frate Branham, ce pot face ca să mă alinez cu Cuvântul lui Dumnezeu?” Ia-L în inima ta și crede-L! Fiecare promisiune îți aparține, este a ta. O poți avea pentru că îți aparține. Tu poți cânta:

Fiecare

promisiune din Carte este a mea.

Fiecare
capitol, fiecare verset, fiecare aliniat.

Eu
mă încred în dragostea divină,

Pentru
că fiecare promisiune din Carte este a mea.

Nu
contează ce promisiune este, îți aparține oricum pentru că ți-a
dat-o Dumnezeu. „*Celui
ce îi este sete îi voi da să bea fără plată din izvorul apei
vieții.*”

(Apocalipsa 21.6). Este a ta. Îți aparține. Dacă ai credință să
te apropii de ea, îți aparține fiecare promisiune, este a ta; dacă
crezi, se va împlini.

Când
a venit Isus, El S-a născut într-o iesle, așa că iudeii s-au
împotrivit și au refuzat să-L primească. El n-a venit în felul
cum s-au gândit ei, așa că L-au exclus de la părtășia lor și
n-a mai făcut parte din grupul lor, dar acest lucru nu L-a oprit.

Când
s-au născut penticostalii, ei au fost excluși, dar aceasta nu a
putut opri Mesajul. El a mers înainte. Isus nu poate fi oprit. Cine
Îl poate opri pe Dumnezeu? Voi nu puteți face aceasta. Nu puteți!
Mai degrabă puteți opri soarele din drumul lui, dar pe Dumnezeu nu
Îl puteți opri. Planul Lui va merge mai departe.

Când
bisericele se rugau pentru o descoperire, ea a venit într-un mod
neașteptat. El a luat niște orbi negri din California, câțiva
cerșetori de pe stradă și așa mai departe, pe care i-a umplut cu
Duhul Sfânt, începând astfel un Foc. Și uite unde am ajuns acum!
Biserica penticostală este biserica cu cea mai rapidă creștere din
lume. Astfel, anul trecut au avut mai mulți convertiți decât toți
ceilalți laolaltă. Așa este. Revista catolică „Vizitatorul

nostru de duminica,” a spus aceasta. Ei au avut un milion și jumătate de convertiți. De ce? Pentru că Cuvântul lui Dumnezeu plutește și merge mai departe, iar oamenii lui Dumnezeu sunt niște soldați care nu se lasă, pentru că în inimile lor arde focul Cuvântului Dumnezeului celui viu. Așa este. Dumnezeu îi trimite în diferite locuri, îi binecuvântează și îi poartă.

Haideți

să ne păstrăm atenția asupra Cuvântului și a lui Dumnezeu, și să mergem înainte. Să nu spuneți: „Noi avem cel mai bun grup din oraș și oamenii cei mai bine îmbrăcați vin la noi,” sau ceva de felul acesta. Dacă gândiți în felul acesta, veți cădea. Vedeți? Da, domnilor. Să țineți minte că unde este Duhul Sfânt sunt și fapte pline de viață. Așa este. Stați cu Duhul lui Dumnezeu! Orice ai face, stai cu acel Duh Sfânt!

Când

a crescut, Isus a dovedit că El era Mesia pentru care se rugaseră ei. El le-a arătat semnul mesianic; le-a dovedit că era Mesia prin semnele pe care le-a făcut.

Uitați-vă

la femeia de la fântână, când i-a spus ce păcate avea; și anume, că a avut cinci bărbați. Când a auzit aceasta, femeia i-a zis: „Doamne, când va veni Mesia, El ne va spune toate lucrurile.” Dar pentru că nu a știut cine era El, Isus i-a zis: „*Eu sunt Acela.*”

Uitați-vă

la Natanael care a venit împreună cu Filip și a stat în prezența lui Isus. Isus i-a spus cine era, de unde venea și ce a făcut, iar el l-a răspuns: „*Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești Împăratul lui Israel.*” Desigur. De ce? Pentru că El a dovedit aceasta. El nu a venit în felul în care s-a gândit Israelul că va veni. Ei au crezut că va veni ca un Împărat puternic, care are în mână un toiag cu care îi bate pe romani peste cap. Dar nu acela era felul lui Dumnezeu de a lucra. Nicăieri în Scriptură nu scria că va proceda așa. El va

face lucrul acela la cea de-a doua venire a Sa, așa că ei au încurcat prima și a doua Sa venire.

La

prima Sa venire, El a venit umil și călare pe un măgăruș. El a venit din cea mai neînsemnată dintre cetăți, iar Scripturile au spus cum va veni, dar ei nu au putut vedea aceasta. El a avut semnul mesianic, dovedind că era Mesia, dar ei L-au respins pentru că a venit într-un mod neprevăzut de ei.

O,

dacă L-ar accepta în felul în care L-a trimis Dumnezeu!

Putem

noi să-L primim, în seara aceasta, pe Duhul Sfânt în felul în care L-a trimis Dumnezeu la oamenii pentecostali? Putem noi să-L acceptăm pe Duhul Sfânt să facă ceea ce a promis că va face când va veni? Este acesta lucrul pe baza căruia vrem să-L acceptăm, sau mai degrabă vom spune: „Oh, eu cred că am primit Duhul Sfânt când am crezut! Eu am dat mâna cu păstorul și cred că am primit Duhul Sfânt.”

Dar

Scriptura nu spune așa ceva. Astfel, Isus a spus: „Când va veni Duhul Sfânt, El va mărturisi despre Mine.” Când va veni El.

Cum

mărturisește El despre Dumnezeu? Prin viața pe care o trăiește în tine, pentru că este scris: *„După roadele lor îi veți cunoaște.”*

Voi

puteți spune: „Frate Branham eu am Duhul Sfânt; eu vorbesc în limbi.”

Eu

cred aceasta, dar dacă experiența voastră nu este urmată de această Viață, înseamnă că ceva nu este în ordine. Înțelegeți? Voi aveți ceva greșit, pentru că dacă Îl aveți pe adevăratul

Duh Sfânt și vorbiți în limbi, atunci viața voastră ar trebui să dovedească aceasta. Dacă tu susții că ai Duhul Sfânt și că ai avut parte de acea experiență, dar viața ta nu se aliniază cu Cuvântul lui Dumnezeu, dovedești că ai un duh greșit, pentru că nu poți culege struguri dintr-un scaiete. Știți aceasta, nu? *„După roade îi veți cunoaște.”*

Când

a venit Isus și a susținut că era Mesia, El a făcut lucrările lui Mesia. Amin. El a spus: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar aceste lucrări.”*

Ce cuvinte puternice! El este și astăzi Același, așa cum a promis, pentru că în Evrei 13.8 scrie: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

La

ce se așteaptă organizațiile mari ale lumii când văd aceste treziri din oraș? Ele așteaptă niște cuvântări mari intelectuale, deoarece cred că El trebuie să vină printr-o educație deosebită, prin cuvinte mari și pompoase, și printr-o personalitate care poate coopera pretutindeni printr-un program măreț. Și ce faceți? Lăsați să vină la altar o grămadă de Izabele cu fețele machiate, care nu se spală niciodată, și o grămadă de fumători de țigări care pretind că sunt creștini dar nu-și corectează niciodată viața. Viața lor este la fel de strâmbă ca o grămadă de șerpi, și vreți să-mi spuneți că este Duhul Sfânt? Nu, domnilor! Duhul Sfânt este sfințenie și puterea învierii lui Isus Hristos, iar Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci. Amin. Acesta este adevărul, fratele meu.

Ce

se întâmplă? Dacă vine un bărbat care se bâlbâie puțin și pronunță unele cuvinte în mod greșit, ei spun imediat: *„Oh, nu-i nimic de omul acesta!”*

Ce

s-a întâmplat cu Dwight Moody, unul dintre cei mai mari predicatori de la Charles Finney încoace? Așa este. El abia își putea citi numele, fiindcă era doar un pantofar neînsemnat. Odată le predica englezilor din nordul Angliei și a pronunțat ceva greșit când a citit din Biblie. Cred că a spus „pilsteni” în loc de „filisteni” sau ceva de felul acesta. El a pronunțat un cuvânt greșit, așa că s-a dus înapoi o jumătate de verset și a încercat încă o dată, dar a greșit din nou. S-a dus încă o dată înapoi, dar a greșit și de data aceea.

Atunci

a închis Biblia și pentru că știa că acolo erau acei intelectuali londonezi pentru care totul trebuia să fie intelectual, a spus: „Doamne Dumnezeule, eu vorbesc cu limba pe care mi-ai dat-o Tu,” apoi lacrimile au început să-i curgă pe obraji și a rupt în bucăți locul acela.

Niște

ziariști au venit să investigheze ce îi atrăgea pe toți oamenii care veneau să-l asculte. Ei au venit și au scris un articol în care au spus: „De ce vin oamenii să-l asculte pe Dwight Moody? În primul rând nu are nimic atrăgător, apoi vorbește pe nas, nu este un bun orator și gramatica lui este de la foarte slabă la zero. Arată oribil, fiind mic, gras și rotund, iar mustățile îi acoperă aproape toată fața.” Și au spus multe altele despre el.

Managerul

lui a venit la el și i-a zis: „Domnule Moody, uitate ce au scris ziarele despre tine.” El a citit ce au scris ziarele despre el: „De ce vin oamenii să-l asculte pe Dwight Moody?” Apoi a trecut peste cealaltă propoziție și a spus: „Sigur că n-au ce vedea la mine. Ei vin să-L vadă pe Domnul.” Aceasta este tot. Dacă oamenii ar fi venit să-l vadă pe Dwight Moody era altceva. În cazul acesta el ar fi trebuit să fie cineva la care să te poți uita.

Frate,

dacă tu vii să vezi un discurs intelectual, aceasta vei avea, dar

dacă vii să vezi puterea și demonstrația Duhului Sfânt, puterea lui Dumnezeu din ceruri va veni să facă acel lucru. Așa este. Totul depinde de ceea ce aștepți și pretinzi.

Când

vin la biserică, eu aștept salvarea și am pretenția să găsesc oameni sfinți, oameni cu viața eliberată de păcat. Aceasta mă aștept să găsesc pentru că aceasta este ceea ce pretinde și Dumnezeu. Dar vedeți cum am lăsat bariera jos?

Bătrânul

frate Spurgeon, un vechi prieten metodist, obișnuia să cânte:

Noi

am lăsat bariera jos,

Noi

am lăsat bariera jos.

Am

făcut compromis cu păcatul

Am

lăsat bariera jos și oile au ieșit

Dar

cum au intrat caprele?

Așa

este: am lăsat bariera jos. Voi să stați cu Cuvântul! Dumnezeu este infailibil; El este infinit și nu Se poate schimba. El este un Dumnezeu neschimbător, este Același care S-a coborât în ziua de Rusalii și a umplut acea casă cu „*un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic*”.

Apoi peste ei s-au împărțit niște limbi ca de foc și toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt. El este Același Dumnezeu pe care-L așteptăm să-L vedem astăzi. Depinde de ceea ce vă așteptați să vedeți.

„Eu

sunt Domnul și Eu nu Mă schimb.” El nu Se schimbă. El nu Se poate schimba. Dacă El a dat acel lucru celor din prima strajă, li-l va da și celor din a doua, a treia și a patra strajă. El va face același lucru cu toți cei pe care îi cheamă, fiindcă a spus: „*Eu sunt vița și voi sunteți mlădițele.*” (Ioan 15.5).

Dacă o viță aduce la suprafață o mlădiță și aceasta produce struguri, și mlădița următoare care vine din aceeași viță, va produce tot struguri. Tu nu poți face ca o mlădiță să aducă dovlecei și alta lubeniță, iar apoi să aducă din nou struguri. Tu nu poți face aceasta. Dacă ar fi așa, înseamnă că a fost altoită; înseamnă că aceea nu este o mlădiță originală, ci una care a fost altoită în butucul viței.

Odată am fost la fratele John Sharitt și el mi-a arătat patru sau cinci feluri de citrice care creșteau în același pom. Erau portocale, lămâi, grapefruit și tangerine, toate crescând pe un portocal. Când le-am văzut, i-am zis fratelui:

„Frate John, vreau să te întreb ceva. Dacă crește o altă creangă din aceste crengi, aceea va produce din nou portocale?”

„Nu,” a răspuns el. „Fiecare ramură care a fost altoită în pom va produce fructe de felul ei: creanga de lămâi va produce lămâi, și așa mai departe.”

„Dar ce se întâmplă dacă pomul va da o creangă originală?”

„Aceea va produce portocale,” a răspuns el. Așa este.

Deci,

frate, noi putem să ne agităm ca organizație, pentru că aceasta este tot ce avem; adevărul este că purtăm roadele organizației și dovezile organizației. Dar dacă vii prin Viața originală, vei fi o făptură nouă în Hristos și vei purta Viața lui Hristos. Eu sunt sigur de aceasta. Tu vei avea aceeași experiență pe care au avut-o ei la început. Amin. Eu știu că acesta este adevărul.

Denominațiunea

privește după intelectuali. Noi, pentecostalii, privim atât de mult după vânturi încât nu mai auzim acel susur blând. Aceasta este problema. Vedeți? Da, domnilor. Uneori vine pe neașteptate. Noi nu vrem să acceptăm acel glas dacă nu este un susur blând și subțire. Uneori o învățătură bună ne taie în bucăți și ne scutură penele puțin, dar ne ajută, ne face bine. Voi știți că acesta este adevărul. Da, domnilor. Este ceva ce ne face bine.

Ilie

a auzit un vânt tare și puternic, dar Domnul nu era în vântul acela. A urmat un cutremur de pământ, dar Domnul nu era în cutremurul de pământ. După cutremur a venit un foc, dar Domnul nu era nici în focul acela. Apoi a venit un susur blând și subțire, iar acesta l-a alarmat pe Ilie. Când l-a auzit, Ilie și-a acoperit fața și a ieșit afară. Oh, frate, aceasta este!

Ceea

ce ar trebui să facem noi este să ascultăm adânc în inimă până când auzim Glasul lui Dumnezeu. După aceea putem să mergem mai departe, crezând că acela este adevărul. Da, domnilor. Fraților, mă întreb dacă nu cumva noi, cei de astăzi, nu-L mai recunoaștem pe Duhul Sfânt? Mă întreb dacă oamenii de astăzi, cu atitudinea lor, nu trec cumva pe lângă Duhul Sfânt fără să-L recunoască?

Eu

știu că printre cei ce sunteți străini de locul acesta, sunt unii care trăiesc o viață de care voi v-ați rușina. Frate și soră, dacă este așa, gândiți-vă că aceia nu au ceea ce pretind că au. Așa este. Voi să nu judecați pe nimeni după aceasta.

Când

am fost în India, a venit un bărbat care voia să-mi arate că poate să se întindă pe cuie. Altul voia să umble prin foc. El dorea să facă toate acestea pentru un bănuț sau orice îi dădeai. Ascultați-mă! El juca rolul unui fățarnic acolo, dar în adâncul sufletului lui era sincer și făcea toate acele lucruri gândindu-se că se sacrifică pentru vreun dumnezeu de undeva. Totuși, juca rolul unui fățarnic.

Noi

avem același lucru. Așa este. Niște bărbați și femei, așa ziși corecți, încearcă să joace teatru ca și când ar avea Duhul Sfânt și aceasta pentru că și restul merg în aceeași direcție.

Îmi

amintesc de vremea când m-am dus prima dată la amvon. L-am ascultat pe dr. Davis, după care am primit invitația să merg și eu. În timp ce-l ascultam, mă gândeam: „Și eu pot predica la fel ca el,” așa că m-am suit la amvon, mi-am învârtit mâinile ca el, am sărit în sus și-n jos ca el și am strigat: „Aleluia! Glorie lui Dumnezeu!” într-una.

Când

am coborât de la amvon, bătrânele au venit la mine și mi-au zis: „Oh, Billy, a fost minunat!” dar dr. Davis, care era un avocat bătrân stătea și mă privea tăcut. Atunci l-am întrebat:

„Cum
a fost, dr. Davis?”

„Groaznic,”
a răspuns. „Cel mai rău din câte am auzit!” Oh, vai! M-a dezumflat pe loc. Apoi mi-a zis: „Mâine după-amiază la ora două, vreau să vii în camera mea de studiu.”

„În
ordine, dr. Davis.”

M-am

dus acolo cu capul plecat, iar el m-a privit și mi-a zis: „Billy, cred că simți că nu mă poți ierta niciodată pentru ce ți-am spus.”

„Nu,”
am răspuns eu, „dar vreau să știu de ce ai vorbit așa.”

„Când
am început să practic avocatura, am urmărit un alt avocat, și fără îndoială și tu ai făcut la fel, adică m-ai urmărit pe mine. Spun aceasta, pentru că am văzut că ai încercat să imiți fiecare mișcare pe care am făcut-o. Motivul pentru care am spus că a fost cea mai rea cuvântare pe care am auzit-o vreodată, a fost pentru că nu ai adus nimic din Cuvântul lui Dumnezeu, ci doar ai plâns, ți-ai suflat nasul, ai salivat și așa mai departe.

Eu
m-am dus în fața judecătorului și am încercat să pledez acel caz de divorț, spunând: „Această femeie sărmană (vai, vai!), femeie sărmană (vai, vai!)” și m-am tot lamentat în felul acesta. Un avocat mai în vârstă stătea acolo și mă privea liniștit, iar după o jumătate de oră, când am terminat de plâns și de văietat până am rămas fără voce, a spus: „Domnule judecător, cât mai poate suporta Curtea prostiile acestea?” Eu m-am dus mai târziu la avocatul acela și el mi-a spus: „Ai făcut multă gălăgie, ceea ce este în ordine, dar nu ai adus nimic din lege. Tu ai nevoie de lege ca să aperi cauza.”

Frate,
cred că și în seara aceasta este la fel. Trebuie să fie la fel. Nu contează cât de multă educație, cultură sau orice altceva am avea, trebuie să fie aceeași putere și demonstrație a Duhului Sfânt ca să dovedească faptul că Dumnezeu care îți pune viața în rânduială, produce aceeași Viață care a fost în Isus Hristos. Amin.

Este
promis că în zilele din urmă, „spre

seară va fi lumină." Profetul

a promis aceasta. Noi putem observa că din punct de vedere geografic, lumina răsare din est și apune în vest. Același soare care răsare în est, apune în vest. Noi știm că acesta este adevărul.

De

unde a început civilizația? Din est. Așa este. Ea a călătorit deopotrivă cu soarele, iar acum se află pe coasta de vest. Dacă se mișcă în continuare în felul acesta, ea va ajunge din nou în est. Civilizația din est s-a întâlnit cu cea din vest. Aș vrea să observați aceasta în următoarele câteva minute.

Să

țineți minte că profetul a spus: *„Va fi o zi deosebită... nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina.”* (Zaharia 14.7). Observați că spre seară va fi lumină.

Fiul

lui Dumnezeu Și-a revărsat dreptatea și puterea peste oamenii din est, acum o mie nouă sute de ani. A urmat o vreme în care am avut învățături intelectuale. Noi am avut niște vremuri mărețe în care am făcut organizații. Noi am făcut lucruri mari, dar aceasta este o zi cu ceață. Cred că aici în Phoenix, nu aveți parte de astfel de zile, dar în est avem parte de asemenea zile înnourate, cu puțină lumină și fără strălucirea soarelui. El strălucește undeva, pentru că dacă nu ar străluci, nu ar fi lumină. Dar nu este strălucirea adevărată.

Spre

seară, însă, norii se vor da la o parte și același soare care a strălucit în est, va străluci și în vest. Tot așa, același Isus, Același Duh Sfânt care a căzut la început peste oamenii din est, S-a pogorât în zilele din urmă ca să strălucească peste orizontul vestic. Este același Isus, aceeași lucrare; același Isus iubitor. În seara aceasta, El este aici în forma Duhului Sfânt. El este Dumnezeu cel neschimbător și nu Se poate schimba. Nu, dar

vine în mod neașteptat și face minuni într-un mod tainic.

Să

țineți minte că Isus a spus: „*Cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi li la venirea Fiului omului.*”

Nimeni

nu poate să se îndoiască de aceasta. El a spus: „*Cum a fost în Sodoma...*” În

Sodoma s-a întâmplat chiar înainte ca focul să cadă și să ardă Sodoma și Gomora, iar noi suntem chiar înaintea miezului nopții, a celei de-a doua veniri a Domnului, a zilei când lumea va fi distrusă de foc.

În

vremea aceea au fost trei grupuri de oameni. Primul grup au fost sodomiții, care reprezintă lumea; al doilea grup a fost Lot cu familia lui și reprezintă biserica nominală sau credinciosul formal, intelectual; apoi a fost Avraam cu grupul lui, care îi reprezintă pe cei aleși și chemați afară. Să țineți minte că au fost trei grupuri: sodomiții, adică păcătoșii, cei răi care erau ca cei din lumea de astăzi; membrii bisericii căldice sau indiferenți ca Lot și grupul lui; și în final a fost Avraam, adică cei chemați afară, care au stat deoparte și au trecut prin greutate. Așa este. Apoi, Domnul S-a coborât în chipul unui Bărbat care a fost purtătorul de cuvânt al celor trei îngerii care au stat acolo.

Cineva

m-a întrebat: „Frate Branham, doar nu crezi că Acela a fost Dumnezeu?”

„Ba

da, a fost Dumnezeu,” am răspuns eu. Acum ascultați. Avraam L-a numit „Domnul” cu literă mare, și orice învățat știe că Domnul cu literă mare înseamnă „Elohim”, adică „Dumnezeu.”

El

a spus: „Atunci cum a putut să mănânce? A mâncat Dumnezeu?”

„Desigur,”

am răspuns eu. „Dumnezeu a luat o mână de lumină cosmică, niște calciu, potasiu, etc., și a spus: „Gavriile, intră aici și tu, Mihaile, aici.” Apoi a intrat El însuși în al treilea trup.”

El

este Dumnezeu. Voi nu vă dați seama Cine este El, dar El este Dumnezeul cel neschimbător. În seara aceasta sunt bucuros pentru că cred în El, pentru că într-o zi trupul meu va fi o mână de șaisprezece elemente, undeva în țărâna pământului, iar când El va spune: „William Branham...” eu voi ieși afară. El va sufla suflare de viață în acel trup și va spune: „Vino aici!” Atunci, El va trece peste nașterea din mama mea și așa mai departe și mă va chema pur și simplu.

Va

fi la fel ca atunci când Isus a făcut prima minune și a transformat apa în vin. El a trecut peste toate etapele și a spus: „Apa să se transforme în vin!” La înviere El nu va spune: „Domnule și doamnă Branham, să vă căsătoriți din nou și să-l nașteți pe William,” ci va vorbi Cuvântul și eu voi păși în față. Amin. Așa este. El este Dumnezeu.

Desigur,

El a făcut acel lucru și S-a dus înaintea lui Avraam. Priviți ce a făcut acolo. Să țineți minte că cei doi îngerii care îl însoțeau s-au dus să predice în Sodoma și au ținut acolo o adunare. Este adevărat? Ei nu au făcut prea multe minuni, dar i-au orbit pe sodomiți. Noi avem astăzi aceiași îngeri care predică bisericii formale de astăzi: un Billy Graham și așa mai departe. Ce orbește lumea? Cuvântul. Predicarea Cuvântului îl orbește pe necredincios.

Observați

acum biserica chemată afară și Îngerul care a vorbit cu Avraam. Țineți minte că numai cu câteva zile în urmă numele lui fusese Avram, iar numele soției lui fusese Sarai. Dumnezeu l-a întâlnit pe Avraam într-o formă de Duh și i-a schimbat numele din Avram în

Avraam și ei din Sarai în Sara. Uitați-vă la Îngerul acesta cum Și-a scuturat praful de pe El și a zis: „Avraam, unde este nevastă-ta, Sara?”

Poate

că Avraam și-a zis în sine: Cred că am bănuit bine. Am simțit ceva deosebit, fiindcă Bărbatul acesta este diferit.” Apoi l-a răspuns: „Este în cortul de la spatele Tău.” De unde a știut El că numele lui Avram fusese schimbat?

El

a spus: „Te voi vizita din nou când vine vremea să se nască copilul.” De unde a știut El că Avraam era căsătorit? „Unde este nevastă-ta, Sara?” Și a continuat (Vă rog să fiți atenți că vorbește la persoana întâi): „**Eu** te voi vizita din nou pe când se va naște copilul.” Acum vedeți Cine era acel Bărbat, nu-i așa?

Sara

era în cort și s-a gândit: „Cum pot eu...” și a râs în sinea ei. Cu alte cuvinte ea și-a zis: „Cum aș putea să mai am plăceri la vârsta aceasta?” Avraam avea aproape o sută de ani, iar Biblia spune că erau amândoi bătrâni. Vremea Sarei trecuse de mult timp și pântecele ei era uscat de ani de zile, iar trupul lui Avraam era ca al unui mort.

„Eu

te voi vizita pe vremea când se va naște copilul.” Acum fiți atenți, apoi vom încheia.

Sara

a râs și și-a zis: „Cum se poate întâmpla lucrul acesta? Eu sunt bătrână și nu mai am plăceri, și la fel este și domnul meu bărbatul.” (Observați că aici „domnul meu” este scris cu literă mică). Îngerul a întrebat: „De ce a râs Sara?” Să țineți minte că Isus a spus: „Cum a fost în zilele lui Noe și ale Sodomei, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.” Ce se întâmplă? Este Dumnezeu, Duhul Sfânt care locuiește printre noi

În aceste vase sfințite pe care le curăță sângele Domnului, prin credință, iar Dumnezeu locuiește în ele făcând lucrările lui Isus Hristos, dovedind că Isus este Același ieri, azi și în veci.

Dacă suntem botezați de Duhul Sfânt în trupul lui Hristos, noi devenim trupul lui Hristos și suntem înviați împreună cu El. Când Se ridică El, ne ridicăm și noi în înviere cu El, pentru că El este Capul, iar Capul și trupul sunt împreună. Astăzi, Hristos este în biserica din tine.

Apoi lucrările pe care le-a făcut El, le veți face și voi. Așa este, pentru că în Evrei 13.8 scrie că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” Puteți vedea aceasta? Oamenii nu se așteaptă să fie în felul acesta. Ei se așteaptă ca noi să fim o grămadă de oameni needucați care nici nu știu despre ce vorbesc. Ei cred că suntem o grămadă de proști. Poate că și suntem în sensul în care vorbesc ei, dar noi L-am acceptat pe Duhul Sfânt în felul în care L-a dat Dumnezeu și am avut aceleași rezultate pe care le-a avut acolo. El este Dumnezeul cel neschimbător și noi avem aceleași rezultate. Amin.

Când mama mea era pe moarte (Eu am botezat-o cu mulți ani în urmă), mi-a zis: „Tu mi-ai fost un fel de ghid spiritual, Billy.” Familia mea este catolică, voi știți aceasta. Eu am știut toată viața că Dumnezeu este Dumnezeu, dar familia mea nu s-a dus niciodată la biserică. Eu m-am dus acolo și am vorbit cu preotul, iar el mi-a spus: „Aceasta este biserica. Aceasta este calea.”

„Dar ce este cu Biblia?” l-am întrebat eu.

„Tu ești încurcat. Aceasta este biserica, iar Dumnezeu este în biserica Lui. Deci, tu trebuie să crezi ce spune biserica.”

Apoi

m-am dus la luterani, iar ei au spus: „Noi suntem biserica. Noi suntem trupul credincioșilor.” M-am dus la baptiști, iar ei au spus: „Toți sunt greșiți. Noi suntem cei buni.”

Când

am văzut aceasta, m-am gândit: „Ce se întâmplă aici? Biserica este un grup de oameni ieșiți afară, dar aceștia spun într-un fel, iar ceilalți spun altceva. Ceva trebuie să fie greșit.”

Eu

am continuat: „M-am dus direct la Biblie, mamă, și am citit ce a făcut biserica primară. Astfel, am procedat exact în felul în care au procedat ei și am avut aceleași rezultate ca și ei. Slavă lui Dumnezeu. Pentru mine este de-ajuns.”

Cât

timp am aceleași rezultate, Îl văd pe același Isus; Îl văd pe Același Dumnezeu care a lucrat în Vechiul și în Noul Testament, până înainte de Conciliul de la Niceea. El a lucrat până la înființarea bisericii catolice, care a acceptat dogme omenești în locul Bibliei. El S-a dus mai departe prin epocile întunecoase și S-a întors prin Luther, Wesley, până în epoca Laodicea, iar spre seară Se va arăta Lumina. Dumnezeu va scoate o Biserică, acest lucru fiind tot atât de sigur cum stau eu aici. Eu am văzut cum același Duh Sfânt a făcut aceleași lucrări pe baza acelorași promisiuni. Binecuvântat să fie Numele Domnului.

Dumnezeul

cel neschimbător vă va da Același Duh Sfânt pe care li l-a dat și lor, fără nici o schimbare. El va face aceleași lucruri pe care le-a făcut când a fost aici pe pământ, cu orice femeie sau bărbat care va crede și Îl va accepta. Dacă ai Duhul Sfânt să ții de El așa cum a ținut Iacov, până când vei avea rezultate pozitive. Amin. Să credeți aceasta, prieteni. Poate că se va întâmpla într-un timp și într-un loc neașteptat, iar dacă poate s-o facă într-un loc neașteptat, cu cât mai mult o va face în seara aceasta, într-un loc în care noi Îl așteptăm s-o facă. Haideți

să ne plecăm capetele pentru un moment.

În

timp ce stăm cu capetele și cu inimile plecate, vă cer scuze pentru că vă țin atât de mult, până la ora nouă. Aș vrea să vă întreb ceva, pentru că s-ar putea să nu ne mai întâlnim din nou. Poate unii dintre voi nu vor mai vedea lumina zilei mâine dimineață, iar dacă se va întâmpla acest lucru, ne vom întâlni din nou dincolo de râu? Aveți voi, în inimă, acea pace și asigurare biblică de care am vorbit în seara aceasta? Când îl întâlniți pe Dumnezeu, voi aveți o asigurare biblică, iar Dumnezeu vă schimbă viața complet. Atunci nu aveți o nouă poleială pe voi, ci sunteți o făptură nouă în Hristos.

Nu

avem suficient loc la altar, dar vă rog să fiți sinceri. Dacă doriți să mă rog pentru voi de aici, de la amvon, știind că într-o zi va trebui să ne întâlnim din nou pe baza cuvintelor pe care le-am spus în seara aceasta, ridicați mâinile, în timp ce stați cu capetele plecate, și spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham, pentru că vreau să fiu cum cere El.”

Dumnezeu

să vă binecuvânteze. Și pe tine, tânără doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze. Oriunde v-ați afla, ridicați mâinile cu sinceritate și spuneți: „Dumnezeule, fie-Ți milă de mine. Frate Branham, eu am vrut tot timpul să fiu altfel, dar pur și simplu nu am putut ajunge acolo.”

Oh,

prietene, n-ai apucat ceva? Credeți-mă ca pe slujitorul Lui. Duhul Sfânt are dreptate. Să nu lăsați pe nimeni să vă îndepărteze de El, ci țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu. Dacă numai v-ați alăturat unei biserici, dacă ați fost botezați numai în apă, dar nu și cu Duhul Sfânt, nu ați fost născuți încă din nou.

Voi

spuneți: „Frate Branham, eu am vorbit în limbi, am făcut aceasta și aceea.” Eu cred aceasta, dar să țineți minte că puteți dansa în Duhul și să vorbiți în limbi, dar și alții fac aceasta. Eu am văzut hinduși și vrăjitori care vorbesc în limbi și le tălmăcesc. Eu am fost odată într-un trib, împreună cu niște frați și acolo am văzut cum un creion s-a ridicat și a început să scrie singur pe masă într-o limbă necunoscută, iar vrăjitorii care stăteau la masă o interpretau. Vedeți? Toate acele lucruri pot fi de la diavolul.

Frate,
dacă vorbești în limbi, dar continui să ai viața pe care ai trăit-o înainte, ceva este greșit cu experiența ta. Vedeți? Să nu vă bizuiți numai pe faptul că vorbiți în limbi, pentru că veți ajunge la marginea cascadei și ambarcațiunea nu va rezista. Limbile vor înceta, prorociile se vor sfârși, dar când va veni desăvârșirea, oh, iubirea lui Dumnezeu care este atât de adâncă și de curată, pătrunzătoare și puternică, toate celelalte daruri vor lucra împreună cu ea! Vedeți? Toate aceste daruri care vi se dau sunt darurile Duhului Sfânt: vorbirea în limbi, prorocia, tălmăcirea și așa mai departe. Toate acestea sunt date pentru întărirea bisericii, a trupului lui Hristos. Primește mai întâi Duhul Sfânt și vei vedea că viața ta se va schimba.

De
când am început să vorbesc, am văzut opt sau zece mâini ridicate. Vor fi mai multe cereri înainte să încep rugăciunea? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Mai este ceva? Ridicați mâna și spuneți sincer: „Frate Branham, amintește-mă și pe mine.” Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Dumnezeu
să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, soră. El vă vede mâinile.

Să
țineți minte că Isus a spus: „Cine

aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.” Noi

trebuie să credem aceasta cu toată inima noastră. Crede numai cu tot ce este în tine, iar Dumnezeu Se va ocupa de restul.

Tată

ceresc, predăm audiența aceasta mică în mâinile Tale. Oamenii aceștia stau în seara aceasta înaintea Ta, Doamne, și simt pentru cei ce stau acolo cu mâinile ridicate. Dumnezeule, cer salvarea sufletelor lor. Doamne, eu am făcut tot ce am putut ca să aduc Cuvântul în felul meu umil, și Te rog să sădești în inimile lor puțina Sămânță care a fost adusă. Cer ca sufletele lor să nu piară, ci să se arate în ziua aceea la înviere. Împlinește aceasta, Doamne.

Tu

ești Dumnezeu și nu mai este nici un alt dumnezeu afară de Tine. Păgânii au chipuri, dar noi avem un Dumnezeu viu. Noi putem să ne gândim la Tine, Tată, cum stai în veșnicie, de un milion de ori mai strălucitor decât zece miliarde de sori. Oh, Dumnezeule, strălucește în continuare! Tu poți să faci cerurile, să pui sisteme solare mărețe în ceruri, apoi să Te cobori jos ca să salvezi un păcătos care a venit în seara aceasta în tabernacol alături de acești creștini. Isus ne-a spus în Cuvântul Său că „unde vor fi doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.” (Matei 18.20).

Salvează

acești oameni, Tată. Aceasta este tot ce știu să cer și cred că Tu vei răspunde la rugăciunea mea. Îngăduie ca mâine să vină la adunare gata de botez, dacă nu au fost încă botezați, și să fie umpluți cu Duhul Sfânt. Îngăduie ca ei să se țină de acest adevăr al lui Dumnezeu până când îi va elibera moartea, fiindcă cer aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Vom

încheia imediat, dar așa cum am mai spus, s-ar putea să nu ne mai întâlnim niciodată. Nădăjduiesc însă că ne vom întâlni sus.

Să țineți însă minte că în ziua judecății va trebui să dăm socoteală pentru ceea ce am făcut în seara aceasta. Eu va trebui să dau socoteală pentru ceea ce am spus și am făcut. Totul contează de fața lui Dumnezeu. Voi știți ce mi se va întâmpla dacă voi fi găsit vinovat, de aceea, mai bine mor ca păcătos decât ca înșelător, fiindcă vreau să fiu cinstit și drept.

Priviți!

Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Este greu să facem un rând de rugăciune, dar mă voi ruga pentru voi în audiență. Mă voi ruga ca Dumnezeu să vă dea ceva pe care să puteți pune mâna, așa cum a făcut și Iacov la vremea lui.

Acum

mă adresez oamenilor care sunt în suferință. Eu v-am vorbit mai înainte despre un Înger care S-a coborât, și care era de fapt Dumnezeu manifestat într-un trup omenesc. El ni Se descoperă și nouă dacă suntem credincioși. El a înțeles ce a făcut și a spus Sara în sinea ei, din audiență, când stătea cu spatele către ea.

Ca

să vă fie mai clară această imagine, vă voi aminti de timpul când El a trecut printr-o mulțime de oameni, iar acolo se afla o femeie micuță, care era la fel de descurajată ca toți cei de aici. Noaptea trecută noi am avut parte de o mică tulburare a apei. Noi am avut o mulțime de oameni pentru care trebuia să ne rugăm, iar băiatul a împărțit numere de rugăciune în stânga și-n dreapta. Oamenii se tot mișcau în sus și-n jos, iar unii voiau să meargă la școala duminicală. Cineva mi-a spus când eram afară: „Să-i lași să plece devreme, deoarece oamenii aceștia trebuie să conducă până departe ca să ajungă la școala duminicală.”

Aș

vrea să-mi țin promisiunea, pentru că am spus că voi face

aceasta. Vedeți?

Ceea

ce contează este ca voi să apucați Ceva ce este real. Câți dintre voi credeți că Isus este Același ieri, azi și în veci?

Dacă v-aș spune că a venit peste mine duhul lui John Dillinger, aș fi o persoană periculoasă. În cazul acesta aș avea la mine arme și aș fi certat cu legea. Dacă v-aș spune că peste mine este duhul unui mare pictor, v-ați aștepta să pictez acea pictură ca acel artist. Dacă v-aș spune că în mine este duhul lui Houdini, scamatorul acela vestit, v-ați aștepta să fac lucrările pe care le face el. Dacă v-aș spune că în mine este duhul unui mare compozitor, v-ați aștepta să ating acele tonuri într-un anumit fel, deoarece peste mine este duhul lui. Vedeți?

Dar

dacă v-aș spune că peste mine este Duhul lui Hristos, atunci aș face lucrările lui Hristos. Hristos a spus că Dumnezeu era în El.

„Dumnezeu

era în Hristos împăcând lumea cu Sine.” Noi

știm cu toții că Dumnezeu era reprezentat prin Hristos ca să împace lumea cu Sine însuși. El a fost Emanuel. Isus a spus: *„Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl care locuiește în Mine, El face aceste lucrări.”*

El

a trecut prin mulțime având același Duh în El, iar o femeie s-a atins de poala hainei Lui. El nu a simțit atingerea ei în mod fizic, voi știți aceasta. Hainele palestinienilor au o altă haină pe dedesubt, iar pe deasupra este o haină mare și largă care atârna în jos. El nu avea cum să-i simtă atingerea, dar ea L-a atins prin credință.

Și

orbul Bartimeu L-a atins prin credință, deoarece El nu avea cum să-i audă strigătul din pricina strigătelor mulțimii. Unii dintre ei strigau: „Hei, Tu, Cel care învii morții! Acolo este un cimitir plin cu morți, vino și învie-i!” Ei râdeau de El și la

fel făceau preoții: „Haide, fă aceasta și aceea!” dar El nu a spus nici un cuvânt. Acolo se afla cerșetorul acela orb. Oh, Dumnezeule! Deodată Isus S-a oprit și a spus: „Aduceți-l la Mine!” Vedeți?

Femeia

aceea micuță a văzut că n-are cum să-l atragă atenția din pricina rabinilor și preoților din jurul Lui, așa că l-a atins haina. Imediat Isus S-a oprit și a întrebat: „Cine M-a atins?”

Petru

L-a certat și l-a zis: „Cum adică cine Te-a atins? Toată lumea Te atinge! De ce pui o asemenea întrebare?”

Dar

El a spus: „Am simțit că din Mine a ieșit o putere. Cineva M-a atins în mod deosebit.” Apoi a privit prin mulțime până când a văzut-o pe femeia aceea micuță. Care era problema ei? Avea o scurgere de sânge. Și pentru că ea a avut destulă credință ca să-L atingă pe Dumnezeu, Isus a simțit acea atingere deosebită. Dacă Isus este printre noi, oare aceeași dorință nu-L poate atinge din nou?

Aș

vrea să-i întreb ceva pe predicatori. Spune Biblia că acum Isus este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre? Este adevărat? Câți știu că acesta este adevărul? Noul Testament spune aceasta. Acum El este Marele Preot care poate fi atins de ce anume? De simțirea neputințelor noastre. Ei bine, atunci cum vei putea ști că L-ai atins? Dacă Isus este Același ieri, azi și în veci, va acționa la fel cum a făcut-o ieri, nu-i așa?

Ei

bine, acum El nu are alte mâini pe pământ, afară de mâinile mele și ale tale. Vocea Lui pe pământ este vocea noastră. Vocea noastră Îi este dăruită Lui și de aceea predicăm Evanghelia.

Noi credem că nu suntem noi, ci suntem inspirați să predicăm acele lucruri, pentru că Duhul Sfânt vorbește prin noi. Vedeți? Noi nu credem că putem face acest lucru. Cu siguranță că nu. Eu știu că nu aș putea face aceasta și o știu cu toții. Este inspirația Duhului Sfânt.

Dacă

un om predică ceva care este contrar și neagă Cuvântul, atunci cum poate scrie Duhul Sfânt Cuvântul și apoi să-L nege printr-un om? El nu poate face aceasta. Trebuie să fie Cuvântul; El trebuie să vină exact cum este scris.

Dacă

El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre, înseamnă că și acum Se va purta exact cum S-a purtat și atunci când L-a atins femeia aceea. Deci, dacă sunt slujitorul Lui și Duhul Sfânt este în mine, voi puteți să-L atingeți oriunde v-ați afla.

Haina

mea nu face nici o diferență. Eu sunt un păcătos salvat prin har și nu sunt cu nimic mai presus decât soția, soțul, fratele sau oricine altcineva. Noi toți suntem la fel, dar El este Marele Preot. Nu eu sunt Marele Preot, ci El. Faptul că mă atingeți pe mine nu folosește la nimic, dar dacă Îl atingeți pe El, vă va ajuta.

Dacă pot să mă supun în întregime Lui, sunt ca acest microfon de aici. El este complet mut până când îl ia cineva și vorbește în el, nu-i așa?

Eu

nu cunosc pe nimeni de aici, în afară de fratele și sora Dauch care stau chiar aici, și cred că fratele acesta micuț este fratele Garcia. Cred că numele lui este David. De asemenea, cred că le cunosc și pe cele trei sau patru tinere, care sunt din Georgia și Tennessee. Ele vin la biserica mea. Unii oameni conduc și o mie cinci sute de mile în fiecare duminică să mă audă predicând.

De

asemenea, cred că cea de acolo este sora Evans. Este ea, sora Ungreen și fratele Evans. Câți dintre cei ce stați aici și sunteți bolnavi, știți că eu nu vă cunosc? Ridicați mâinile. Aveți credință!

Tată

ceresc, Tu îmi cunoști inima. Doamne, eu n-am venit aici ca să fac un spectacol pentru Tine, fiindcă Tu nu ai nevoie de așa ceva. Dacă ceea ce fac nu este după voia Ta divină, Tu poți să oprești totul, dar noi simțim că Duhul Sfânt a fost aici și ne-a binecuvântat.

Eu

am vorbit despre subiectul „Sunt Dumnezeu și nu Mă schimb.” Când ai umblat pe pământ în trup uman, ca Emanuel, o femeie micuță s-a atins într-o zi de haina Ta și a avut atât de multă credință încât El a simțit atingerea ei. Tată, Cuvântul Tău spune că Isus, Fiul Tău, este și în seara aceasta Marele nostru Preot și că poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre.

Aici

sunt oameni bolnavi, iar eu mă rog, Tată, să le dai ceva de care să se țină, așa cum i-ai dat și lui Iacov. Lasă-i să știe că este vorba de Duhul Sfânt, iar ei să se țină de El și să nu îl lase până când nu sunt binecuvântați. Dacă vei face aceasta, Doamne, fiecare persoană bolnavă se va ține de aceeași promisiune până când vor fi siguri în inimile lor că binecuvântările lui Dumnezeu se odihnesc peste ei.

Eu

încredințez această audiență în mâinile Tale, Mesajul și pe mine însumi pentru lucrările Tale. De acum încolo totul este peste putința mea sau a altuia. De acum încolo trebuie să fii Tu, Doamne, așa că dovedește-Te ca fiind Același ieri, azi și în veci: Dumnezeu cel neschimbător, fiindcă Îți cer aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Credința

este un dar care vine împreună cu Duhul Sfânt ca să facă Cuvântul viu, iar dacă El face aceasta, nu mai trebuie să te îngrijezi, pentru că Cel care Se manifestă este Cuvântul.

Acum

aș vrea ca fiecare dintre voi să vă gândiți la aceasta în inimile voastre. Gândiți-vă doar, fiindcă nu este nevoie să vă rugați cu voce tare; rugați-vă în voi înșivă și spuneți: „Doamne, sunt sigur că fratele Branham nu știe nimic despre mine. El nu-mi cunoaște boala și nu știe nimic despre mine, iar eu nu încerc să-l ating pe el. Dar el ne-a spus foarte clar că Tu ești Marele Preot, iar eu am citit aceasta. Îngăduie ca el să-mi vorbească, așa cum i-a vorbit Isus femeii care l-a atins haina.”

Dacă

nu ești bolnav, spune: „Doamne Isuse, eu am fost întotdeauna sceptic în ce privește lucrurile supranaturale, dar aș dori să am ceva pe care să pot pune degetul. Îngăduie ca el să le vorbească acestor persoane pentru care mă rog. Lasă-l să vorbească în felul acesta și voi crede.”

Aceasta

va lua toată necredința de la voi, și va fi ceva pe care puteți pune mâna, cum a făcut și Iacov, și să spuneți: „Aceasta este.” El l-a apucat odată pe Dumnezeu și a spus: „Sunt aici. Pot să îl țin.” Aceasta v-ar face pe toți să credeți? Dacă da, ridicați mâinile și spuneți oriunde v-ați afla: „Mărește-mi numai credința și lasă-mă să văd lucrarea Ta.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu nu spun că El va face acest lucru, ci cred că îl va face.

Într-o

zi când veneau de pe munte, El i-a spus tatălui aceluia băiat epileptic: „Toate lucrurile sunt cu puțință dacă crezi!” O, dacă am putea crede! Cine este bolnav și în nevoie să creadă din toată inima că „*Toate lucrurile sunt cu puțință celui ce crede.*”

„Tu

ce aștepti acum, frate Branham?” Toți cei care au venit la Phoenix, au văzut de multe ori aceasta. Voi ați văzut Lumina care a fost fotografiată, nu-i așa? Ei au fotografia aceea la Washington DC. Vedeți? Aceasta mărturisește pentru Sine însuși.

Acel

Stâlp de Foc i-a condus pe copiii lui Israel prin pustie; acel Stâlp a fost făcut carne și a locuit printre noi, fiindcă Isus a spus: „Eu vin de la Dumnezeu și merg la Dumnezeu.” După înviere, El S-a înălțat, iar după ce a făcut aceasta, l-a întâlnit pe Pavel pe drumul Damascului, pentru că S-a arătat din nou în acea Lumină. Pavel a putut s-o vadă, dar ceilalți, nu. Ea chiar l-a orbit. El a spus că a văzut acea Lumină care strălucea mai tare decât soarele și a întrebat: „*Cine ești Tu, Doamne?*”

Și

Domnul i-a răspuns: „*Eu sunt Isus... Ți-ar fi greu să dai cu piciorul într-un țepuș.*”

Dacă

Lumina aceasta este cea de pe drumul Damascului, va face aceleași lucrări. Trebuie să fie așa.

Lăudați-L

pe Domnul! Mulțumesc, Doamne Isuse.

Aici

este o doamnă micuță cu o rochie albastră, care se roagă pentru că are probleme cu sinusurile. Dacă crezi din toată inima, vei fi bine. Crezi aceasta? Ei bine, atunci poți avea acest lucru. Eu n-am mai văzut-o pe femeia aceasta în viața mea. Aceste lucruri sunt adevărate, nu-i așa, doamnă? Dacă sunt adevărate, fă cu mâna în sus și-n jos. Tu te rugai pentru lucrul acela. Să ai credință.

Aici

este o doamnă micuță cu o haină de blană sau așa ceva. Aceasta este Lumina aceea. Puteți vedea Lumina care se află deasupra acelei

femei? Eu nu o cunosc, nu am văzut-o niciodată în viața mea. Ridică mâna dacă suntem străini. În jurul tău este un simțământ ciudat, dulce și foarte umil. Este Lumina aceea, iar eu mă uit chiar la ea. Tu ai o tumoare. Nu una, ci mai multe și sunt peste tot în trupul tău. Este adevărat? Crezi? Dumnezeu te va vindeca și te va face bine. Crede numai. Crezi?

Micuța

doamnă care stă în spatele copilului din scaunul cu roțile, a ridicat mâna. Eu nu am văzut-o niciodată. Suntem străini, nu-i așa? Noi ne rugăm ca Dumnezeu să-ți vindece problema de la inimă. Dacă este adevărat, fă cu mâna. Isus te-a vindecat. Du-te acasă și fii bine. Crezi din toată inima? *„Toate lucrurile sunt cu putință pentru cel ce crede.”* Crede și nu te îndoii. Crede din toată inima.

La

câteva rânduri depărtare de doamna Sharitt, stă o doamnă. Ea se roagă pentru că are artroză. Crede, doamnă. Crezi? În ordine. Atunci primește vindecarea.

„Spre

seară se va arăta Lumina.” Biblia

spune că așa va fi, Dumnezeul cel neschimbător. Spuneți-mi pe cine au atins ei? Isus este Același ieri, azi și în veci. Eu spun solemn, cu mâna ridicată, că nu i-am mai văzut niciodată pe oamenii aceștia și că nu știu nimic despre ei. El este însă prezent aici, iar voi nu vă puteți ascunde viața nici chiar dacă vreți. Așa este. El este aici; El este Hristos și este real. Este făgăduința Lui, a aceluiași Dumnezeu. Poți cuprinde lucrul acesta? Cuprinde-l și spune: *„Este al meu. Acum cred.”*

Tată

ceresc, aduc această audiență înaintea Ta, pe acești oameni bolnavi. Ei sunt în nevoi. Așa cum am spus aseară, odată a fost un păstor care se numea David, care a primit sarcina să păzească oile tatălui său. Tată, aici se află mulți păstori. David nu avea prea multe ca să se păzească pe el și oile. Avea numai o

praștie, dar aceea a fost suficientă.

Într-o

zi a venit un leu și i-a luat una dintre oi, dar David a știut că Dumnezeu cerurilor era cu el, așa că a luat praștia și s-a dus după oaie. L-a ucis pe leu, l-a doborât cu praștia și a adus oaia înapoi vie.

Tată,

boala care este diavolul și care este mai mare decât leul, a prins multe din oile Tale. Eu am aici o praștie mică și ea se numește rugăciune cu credință. Ea nu pare să fie mare lucru pe lângă armele medicinei moderne, dar Dumnezeu, Tu poți călăuzi această rugăciune în acel loc.

Satană,

să-i lași în pace! Eu vin după acea oaie. Eliberează-i! În seara aceasta vin să-i aduc înapoi pe pășunea Tatălui. În Numele lui Isus Hristos, mustru toți diavolii de boală, să iasă afară din acești oameni! Fie ca ei să umble liberi începând din ceasul acesta, în Numele Domnului Isus Hristos.

Toți

cei care cred în vindecare să se ridice în picioare și să spună:
„Îmi accept vindecarea chiar acum. Îmi pun mâinile peste Hristos și cred din toată inima.” Amin.

Amin